

§ 2

vedtoges med 86 Stemmer mod 16.

§ 3 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang for danske Livsforsikringselskaber til at bidrage til Udredelse af Forsikringssummer til forsikrede i tyske Livsforsikringselskaber.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 481; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 83).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Det stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Valdemar Olsen): Det foreliggende Lovforslag saa jo meget uskyldigt ud, da vi modtog det. Det var imidlertid ikke saa lige at gaa til, som det saa ud til. Først var der Spørgsmaalet om Markforsikringer. Lovforslaget forudsatte, at det kun var danske Kroneforsikringer, som vilde komme i Betragtning ved Hjælpekassens Tiltrædelse og vilde faa Hjælp af denne, saaledes at danske forsikrede med Kroneforsikringer ikke kunde miste deres Indskud i de tyske Selskaber. Det Spørgsmaal blev straks rejst, hvorledes det saa gik med de tyske Markforsikringer. Rent umiddelbart set maa man indrømme, at der laa noget uretfærdigt i, at danske Kroneforsikringer fik, delvis i alt Fald, Erstatning for, hvad de havde indskudt som Præmier, medens de tyske Markforsikringer ikke blev taget med og saaledes intet fik; men paa den anden Side maatte man jo indrømme de Selskaber, som agter at danne Hjælpe- og Garantikassen, at der her er Tale om et Tilskud fra disse Selskabers Side, uden at der forlanges noget som helst Tilskud i alt Fald direkte fra Statskassens Side. Og naar det er saaledes, at det kun er de danske Selskabers Penge, det drejer sig om, kan man fornøftigvis ikke forlange, at de danske Selskaber ikke alene skal yde direkte Tilskud, for at danske Kroneforsikringer kan blive erstattet,

men at de oven i Købet skulde give yderligere Tilskud, for at ogsaa tyske Markforsikringer kunde blive erstattet. Udvalget har derfor set paa det ganske som de danske Selskaber, som har tilbudt at oprette Garantikassen: at det er et smukt Tilbud, de danske Forsikringselskaber er kommet med, selv om det ikke drejer sig om andet end Kroneforsikringer.

Imidlertid fandt Udvalget, i alt Fald paa en enkelt Undtagelse nær, at der laa en Uoverensstemmelse mellem Lovforslagets § 1 og § 1 i den som Bilag optrykte Vedtægt for Garantikassen. Derfor blev man enig med den højtærede Socialminister om, at saavel Ministeren som Rigsdagen skulde henstille til Garantikassen, at den skulde forandre Vedtægtens § 1 saaledes, at denne Uoverensstemmelse med Lovforslaget forsvandt. Udvalget har derfor henstillet til Garantikassen, at den forandrer denne Paragraf og redigerer Ordlyden saaledes, som Udvalget mente, at den burde lyde.

Den nye Paragraf, som Udvalget stiller Forslag om at indføre, gaar ud paa, at de samme Begunstigelser, som nu i Henhold til Lovforslaget gives Hjælpe- og Garantikassen, navnlig i Retning af Stempelfrihed fra Statens Side, er Ministeren bemyndiget til ogsaa at give andre Selskaber eller Grupper af Selskaber, for saa vidt disse Selskaber maatte tilbyde forsikrede i tyske Selskaber samme Begunstigelse, som Garanti- og Hjælpekassen byder i Henhold til denne Kasses Vedtægter.

Disse to Ting, dels at man henstiller til Garanti- og Hjælpekassen at forandre Vedtægtens § 1, og dels den nye Paragraf, mener vi saa er alt, hvad Lovgivningsmagten kan gøre, for at der kan skabes Mulighed for, at der eventuelt ogsaa senere, hvis Forholdene tillader det, kan gøres noget for de tyske Markforsikringer.

Et andet Spørgsmaal, som har været behandlet i Udvalget, er, hvorledes Gothabankens forsikrede her i Landet bliver stillet. I Anledning af de Tryksager fra Gothabanken, der er omdelt, dels et Par Pjecer, dels en Protest imod, at Gothabankens forsikrede mod deres Villie skulde tvinges ind under Hjælpekassen, har Udvalget drøftet Sagen, og Udvalget er enig om, at Gothabankens danske forsikrede ikke mod deres Villie bør tvinges ind under Hjælpekassen. Ogsaa den højtærede Socialminister deler denne Anskuelse og har overfor Udvalget erklæret, som der ogsaa staar anført i Betænkningen, at Ministeren ikke vil tvinge Gothabankens danske forsikrede ind under Hjælpekassen mod deres